

* Ձեռագրային

Ի Մ Ե Ր Գ Ը

(Ուսա՝ Ուիսման)

Ես ուզում եմ անվախ, մասդաւ ւրտերին
Ներկայ պահուն իմ երգերը նուիրել,
Բայց ոչ յոգնած այն վճարելի փաջերին,
Որոնք մարտում կորուսներ են շաւ կրել:

Մեռելները մեռելներին թո՛ղ սիրեն
Եւ հիմաւորց՝ շիրիմները լան անվերջ.
Մենք ապրում ենք. մեր արիւնը ջերմօրէն
Եւ է գալիս, որպէս կրակ մի անելջ:

Մարտում քնկած փաջերի սուրբ յիշատակ
Անարցունք էլ մենք կը պահենք մեր ւրտում.
Պապակում ենք մեր ոյժն ու հոգին բովանդակ
Նայն սեղանի վրայ գոհել անտրտմ:

Ո՛վ վայր ձգեց մուրն ու բրիչն իր ձեռից.
Մենք նրանց տեղ պիտի գործենք անվհաս,
Եւ փառաւանդ փլուած պատի փառերից
Պիտի շինենք ժողովրդեան մեծ պալատ:

Ո՞ւմ հայեացքն է իստուր գետին խոնարհած.
Մենք հետամուտ դէպի առաջ ենք նայում:
Յամաւորէն մենք տեսնում ենք մեր սիրած
Արշալոյսը տեսնել մոռալ խաւարում:

Թո՛ւի՛ր, երգ իմ, ինչպէս բերկրանք փայլաւոր
Դէպի անյայտ եւ անծանօթ աշխարհներ:

Կեցցէ՛ կեանք ծաղկափթիթ եւ մահուր՝
Եռուն աղբիւր մեծ գործերի անձնուէր:

Ինչպէս բազէ կապանքներից ազատուած,
Թո՛ւի՛ր, երգ իմ, մինչեւ եթեք կապուսակ.
Կեցցէ՛ հանուր հրաւերների վեհ հանճար
Եւ մեծագոր ստեղծագործ սուրբ վասակ:

Թո՛ւի՛ր, երգ իմ, թո՛ւի՛ր կրկին եւ կրկին
Եւ որո՜սա՛ երկրի վրայ, որպէս փող.
Կեցցէ՛ մրցումն՝ աշխարհների տիրուհին,
Կեանքի մայրը ամենագոր եւ կարող:

Ծայրից մինչեւ ծայր մէջ հայրենի երկրի
Մենք բերում ենք միմեանց ողջոյն լի սիրով...
Մենք ծիծառն ենք սիրուն զարնան դալարի,
Որ ծպսաղէմ գալիս է մեր հետքերով:

Թո՛ղ ձմեռը պատէ անխօս ողջ երկիր,
Սառուց կապէ կարկաչահոս պարզ վսակ,
Թո՛ղ թառամեն տերեւները ցանուցիր,
Եւ դաւտերը ծածկուեն խորը ձիւնի սակ:

Արդէն անցաւ որո՜սմունքը կասաղած
Անյայտ լեռան գագաթներից հեռաւոր.
Եւ հմայքի անկեանք ոյժը դողդողաց,
Տասանում է բոնութիւնը ահաւոր:

Ահա՛ փչեց առաւօտեան սափ քամին.
Խաւարի մէջ իւրաքանչիւր մի փայլում
Վսակների պաղ ջրերը կեանք առած
Ջրւների սակ փորփորում են ու հալում:

Կեցցէ՛ յոյսը. թո՛ղ չփանայ մութ խաւար.
Մենք նոր կեանքի աւետիսն ենք լի յոյսով:
Հովանու սակ դրօշների անհամար
Պերն զարունը գալիս է մեր հետքերով: